

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/131/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815207400
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6815207400.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: Advokátska kancelária KUHAJDA, s. r. o., IČO: 47 232 773, so sídlom Karadžičova 47, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: Telgárt Development, s. r. o., IČO: 36 685 798, sídlo Maša 439/18, 050 01 Revúca, o zaplatenie 483,26 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 17. 12. 2015, č. k. 6C/571/2015 - 23, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca nesúci dôkazné bremeno nepreukázal, že poskytoval právne služby v konaniach vedených pred Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 6C/31/2012, Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 36Cb/53/2012 a Okresným súdom Malacky pod sp. zn. 10Cb/67/2012. Zároveň nepreukázal aká bola tarifná hodnota jednotlivých vecí, koľko a aké úkony právnych služieb v týchto súdnych konaniach pre žalovaného vykonal, kedy sa odmena žalobcu stala splatnou a ani to, či žalovaný je vlastníkom bytu v príslušnom bytovom dome. Dôkaznú povinnosť žiadnym spôsobom nespĺnil a z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi žalovanú pohľadávku, potom žalobu súd ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Ako vyplýva zo spisu a z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 483,26 eur ako trov právneho zastúpenia v rôznych konaniach. Súčasne so žalobou doložil mandátnu zmluvu, ktorou preukazoval poskytovanie právnych služieb, ukončenie tejto mandátnej zmluvy vo vzťahu k jednému z bytových domov výpoveďou, faktúru bez bližšej špecifikácie uskutočnených právnych úkonov. Žalobca okrem tvrdenia uvádzaného v žalobe nepreukázal vznik a výšku žalovanej pohľadávky, t. j. v prípade odmeny za poskytnuté právne služby nepreukázal za aké úkony právnych služieb, v akých súdnych konaniach a z akej tarifnej hodnoty veci fakturoval odmenu, či vôbec a kedy sa odmena žalobcu stala splatnou vzhľadom na znenie mandátnej zmluvy. Keďže nedoložil žiadne dôkazy preukazujúce dôvodnosť uplatňovaného nároku, výšku a splatnosť žalovanej pohľadávky, súd prvej inštancie mal za to, že neuniesol dôkazné bremeno. Trovy konania žalovaný nepožadoval. Žalobca bol neúspešný, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým žiadal rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní namietal,

že na základe mandátnej zmluvy zo dňa 01. 11. 2011 poskytoval vlastníkom bytov a nebytových priestorov Bytového domu Telgárt 503 a 505, zastúpených správcom, právne služby spočívajúce v zastupovaní pri vymáhaní nedoplatkov a zálohových platieb do fondu prevádzky a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome 503 a 505. V súlade s touto mandátnou zmluvou vystavil žalobca faktúru č. 54/2012 na sumu 5 381,40 eur. V konaní sa domáhal zaplatenia len časti neuhradených trov právneho zastúpenia vo veciach vedených pred Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 6C/31/2012, Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 36Cb/53/2012 a Okresným súdom Malacky pod sp. zn. 10Cb/67/2012. Mal za to, že preukázal tak dôvodnosť ako aj výšku žalovaného nároku s poukazom na faktúru č. 54/2012. Odvolateľ v odvolaní poukazyval aj na samotné správanie sa žalovaného, ktorý nenamietal opodstatnenosť žalovaného nároku, nespochybnil výšku ani dôvodnosť faktúry. Navyše jedno konanie bolo vedené priamo na súde prvej inštancie pod inou spisovou značkou, a teda súd mal možnosť priamo preveriť opodstatnenosť časti žalobcom uplatneného nároku. Zdôraznil, že pokiaľ súd prvej inštancie nepovažoval za dostatočne preukázaný žalobcov nárok, mal žalobcu v súlade s ust. § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku vyzvať, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú mu určí. Navyše zdôraznil, že pokiaľ sa odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie opiera aj o skutočnosť, že nie je preukázané vlastnícke právo žalovaného k bytu alebo nebytovému priestoru v Bytovom dome Telgárt 505, mal možnosť uvedené informácie získať prostredníctvom katastra nehnuteľností, ktorý je verejne prístupný. Z týchto dôvodov žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Po doručení odvolania žalovaný zaslal vyjadrenie k odvolaniu, v ktorom uviedol, že navrhuje rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. Súhlasia so závermi okresného súdu, nakoľko z listinných dôkazov nie je zrejmé, za aké úkony právnych služieb, v akých súdnych konaniach, z akej hodnoty bola odmena žalobcu stanovená. Rovnako nie je zrejmé aké úkony žalobca vykonal a tiež splatnosť odmeny. Samotná faktúra doložená žalobcom nepreukazuje vykonanie právnych služieb.

5. Žalobca na vyjadrenie žalovaného k jeho odvolaniu nereagoval.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

7. Rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vyhlásené dňa 17. 12. 2015, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Odvolanie bolo podané rovnako za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorým bol v zmysle zrušovacieho ustanovenia § 473 zrušený Občiansky súdny poriadok. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ust. § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 379 a § 380 CSP je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi. S prihliadnutím na rozsah odvolania a odvolacie dôvody uvádzané žalobcom konštatuje, že sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje. Zároveň odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci neboli zistené žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok. Čo sa týka preskúmania veci samej, odvolací súd dospel k názoru, že okresný súd z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcu dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Rozsudok okresného súdu je vecne správny, skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, súd vykonal hodnotenie predložených dôkazov v súlade s ust. § 132 Občianskeho súdneho poriadku

platného a účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie. Rozsudok má náležitosti v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p. platného a účinného v čase rozhodovania.

11. Odvoláciu námietku žalobcu spočívajúcu v povinnosti súdu prvej inštancie postupovať podľa ust. § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a vyzvať ho, aby podanie pre absenciu dôkazov doplnil, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú. V prvom rade poukazuje na to, že navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O. s. p.). Dôkaznú povinnosť môže strana plniť od začiatku konania v žalobe, ako aj vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov v rámci prípravy pojednávania a tiež pri pojednávaní na súde prvej inštancie. Povinnosť dôkazu sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Zo žaloby podanej na súd prvej inštancie vyplynulo, že žalobca poukázal na dôkazy, ktoré k spisu pripojil, a to mandátnu zmluvu, výpoveď mandátnej zmluvy a faktúru č. 54/2012. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany za výsledok konania, ktorý závisí od zistení, z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu takto navrhnuté dôkazy vyznieť po ich vykonaní a vyhodnotení ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez zreteľa na procesné postavenie, tej ktorej strany v konaní. Podľa ust. § 43 ods. 1 O. s. p. vstupuje v prípade, ak žaloba, resp. podanie strany nespĺňa zákonom požadované náležitosti. V prípade žaloby podanej žalobcom sa o takýto prípad nejednalo, preto neprichádzal do úvahy postup podľa ust. § 43 ods. 1 O. s. p.

12. Pokiaľ ide o ďalšiu námietku žalobcu, a to zistenie vlastníckeho vzťahu žalovaného prostredníctvom verejne prístupného portálu katastra nehnuteľností, ako aj pripojenie si jedného zo spisov z Okresného súdu Revúca, tu odvolací súd poukazuje na znenie ustanovenia § 120 ods. 1 a 4 O. s. p. platného a účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie. Je pravda, že súdy mali možnosť výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli strany v konaní, ak ich vykonanie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Z dôvodovej správy k zneniu tohto ustanovenia nie je zrejmé, akými úvahami sa má súd spravovať pri výnimočnom vykonávaní aj iných než navrhnutých dôkazov. Výnimočnosť je vysvetlená len v zákone, uvedením predpokladu, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Navyše súd prvej inštancie si splnil poučovaciu povinnosť voči stranám sporu v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p. platného a účinného v čase rozhodovania súdu a aj napriek poučovacej povinnosti a dôsledkom z toho vyplývajúcim, ani jedna zo strán sporu nenavrhla vykonanie ďalších, resp. iných dôkazov. Ak by súd z vlastnej iniciatívy zisťoval ďalšie skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci aj napriek splneniu povinnosti podľa ust. § 120 ods. 4 O. s. p. podľa názoru odvolacieho súdu by došlo k porušeniu zásady rovnakého postavenia strán v spore, ak by vykonal v prospech žalobcu aj taký dôkaz, ktorý nikto v konaní nenavrhoval. Navyše, v danej veci sa nejednalo ani o prípad keď žalobca, ktorý je zaťažovaný dôkazným bremenom objektívne nemá a nemôže mať k dispozícii informácie o skutočnostiach významných pre rozhodnutie v predmetnom spore, nakoľko uvádzal, že poskytol právne služby pre žalovaného, avšak nedoložil žiaden relevantný dôkaz preukazujúci skutočné vykonanie a poskytnutie týchto služieb a ani to v akom rozsahu mali byť služby poskytnuté. Platí totiž zásada, že dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností nesie tá strana v konaní, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba právne dôsledky. Ide teda o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí. Pokiaľ žalobca tvrdil, že má nárok na vyplatenie odmeny vo výške 483,26 eur, bolo práve jeho povinnosťou tieto tvrdenia preukázať. Navyše z dokladov doložených v žalobe nie je zrejmý vzťah k žalovanému, nakoľko podľa mandátnej zmluvy mandantom bola spoločnosť Telgárt Services, s. r. o. a faktúra, od ktorej odvodzuje nárok na plnenie je vystavená vlastníkom Bytov a nebytových priestorov Telgárt č. 505 v zastúpení zrejme nového správcu. Rovnako výpoveď v časti mandátnej zmluvy adresovala spoločnosť Telgárt Services, s. r. o. Súčasne zo spisu je zrejmé, že tak žalobca ako aj žalovaný boli na pojednávanie riadne a načas predvolaní a zároveň boli poučení o svojich právach a povinnostiach vrátane ustanovenia § 120 ods. 4 v tom čase platnom a účinnom Občianskom súdnom poriadku. Reagujúc tak na odvolacie dôvody spočívajúce v nevykonaní úkonov v zmysle ust. § 43 O. s. p., ktoré viedli k nedostatočnému zisteniu stavu veci, odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie na základe dôkazov navrhnutých žalobcom dospel k správnym skutkovým zisteniam, správne aplikoval ustanovenia právnych predpisov a vec správne skutkovo aj právne posúdil.

13. Skutkové aj právne závery okresného súdu uvedené v odôvodnení rozsudku, týkajúce sa zdôraznenia neunesenia dôkazného bremena žalobcom sú správne. Takýto záver nespochybňuje ani fakt, že žalovaný sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadril a nenamietal tak faktúru vystavenú, ako ani vlastníctvo k bytu alebo nebytovému priestoru vzhľadom na to, že žalovaný nemal adresovanú faktúru,

nakoľko je v nej uvedený iný odberateľ a nie je zjavné v akom postavení je žalovaný k žalobcovi. Mandátnu zmluvu v časti vypovedal mandant podľa mandátnej zmluvy, ktorý nie je totožným subjektom so žalovaným, a to ani podľa obchodného mena, ani podľa sídla a ani podľa identifikačného čísla. Neobstoja preto námietky uvádzané žalobcom v odvolaní, že nárok je preukázaný mandátnou zmluvou a faktúrou ním doloženou do spisu.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil. Výsledok rozhodnutia je založený na skutkových zisteniach a dôkazoch, na ktoré súd prvej inštancie aplikoval správne právne predpisy, a to nielen vo vzťahu k uplatnenej istine, ale aj s ohľadom na trovy konania, keď žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu prináleží nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% voči žalobcovi. O výške trov odvolacieho konania s poukazom na ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie.

16. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).